

פרוטוקול מס' 35

מישיבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה
ביום ד', כ"ג בתמוז תשי"ב - 16.7.1952
בשעה 9.00

משתתפים:

- ט. פרסיץ - היו"ד
- א. בורטן
- א. הכרמלי
- ד. נצר
- ר. צברי
- א. רזיאל-נאור
- א. ריסלט

חסרים:

- ט. אונא
- ט. ארם
- ח. בוגר
- א. ט. גניחובסקי
- א. דויטש
- ט. כפרי
- ט. בורוק
- י. טטילובסקי

מוזמנים:

- פרופ' ריגר - המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות.
- מר ארנון - מטעם משרד החינוך והתרבות.
- ד"ר לבנה - היועץ המשפטי של משרד החינוך והתרבות.

סדר-היום:

- א. דיון פנד הפרוצדוראלי של בעיית הסמינר הכללי שבבית-הכרם.

=====

היו"ר ט. פרטיץ:

פותחת את הישיבה.

קשה לעבור לסדר-היום אחרי האסון הגדול שירד על כולנו. קשה מאוד להתחיל בבית הזה בעבודה סדירה, כי אחד הנאמרים והמסורים אשר ידע לעשות את כל חינו קודם לעבודה ולסידור העם, נעקר מאתנו. יבעתלים גדול הכאב כיום רובם לכולנו שהוא לא נעקר מידי ימינו, כי הוא עצמו היה אחוז בעבודה ועשה לפעלה מכוונתיו בחדשים והשנים האחרונות. ואם אנו צריכים להתאכזר לעצמנו ולחזור לחיים ולעבודה-בעשה זאת מתוך הכרה שזה היה גם רצונו, וזו גם חובתנו. יהי זכרו ברוך!

אנו נביע תנחומים לחברת הכנסת שרה כפרי, לאטת חבר במלוא טובן האלה - לדבורה קפלן, ולאחיו סיכמל קפלן, חבר יקר וציניק יקר העובד את עמו, ולכל משפחתו, לבנותיו היקרות, ולבכירה שהילקה עמו את נטל עבודתו.

א. הכרזתלי:

שמעתי, כי ענין הסטינר בבית הכרם צמצא כבר בבית הדין העליון, הייתי רוצה לדעת מדוע העסקתם אותנו אם חזבתם ללכת לבית הדין העליון? כן הדבר לצבי הסטודנטים, הם פנו אלינו, ובינתלים הקפואו את התשלומים.

היו"ר ט. פרטיץ:

חבר הכנסת מרימב, דבר כגון בשם הוועד המפקח ואמר, שהוא יאסער מאוד אם תביעותיו של הוועד המפקח לא יבואו על סיפוקן. הם יהיו נאלצים לפנות לבית הדין העליון. טרם שהמסלחת של הוועד המפקח הופיעה בפני הוועדה, היא הופיעה מצד שר החינוך והתרבות. שר החינוך והתרבות הודיע להם שהוא החליט לבצע זאת. כפי הנראה לא ראה הוועד המפקח דרך אחרת לפניו, אלא לפנות, מאד אחד לוועדה לחינוך ומרבות, ושהצד האחר - לעמוד על זכויותיו על-ידי פניה לבית הדין העליון - דבר זה טובן ומתקבל על הדעת.

הסטודנטים, לא פנו אלינו כאל ועדה מפסרת. הם פנו אלינו לאחר החלטתם להקפוא את התשלומים, והמזכיר האקדמי שיטב אתנו, לא היה זה ענין חדש בשבילנו. בענין זה אנו חייבים לדון, טבלי להכנס לצעדים שנעשו. גם הסטודנטים שהחליטו להקפוא את שכר הלימוד וגם אלה שהלכו לבית הדין העליון יכולים לקחת את הדברים חזרה. איננו וועדה מחליטה, אנו ועדה של הכנסת אשר אם דעתה מתחשבים, אבל אין דעתה - גזירה.

א. הכרזתלי:

אמר לענין הסטינר - יכולה להיות דעה זו או אחרת. אמנם הוועדה לחינוך ומרבות של הכנסת אינה מחייבת ואינה מחליטה, אך זמנה יקר. אם באים וכציגים את השאלה בפני הוועדה והוועדה עומדת להכנס לדיון רציני - אי אפשר לעשות דבר החורג מן המסגרת.

כן הדבר לגבי הסטודנטים. אם הסטודנטים פנו אלינו, היה עליהם לחכות עד אשר הוועדה תחווה את דעתה, ולאחר מכן יעשה כל אחד את הישר בעיניו. אולם להעסיק אותנו כדי שנקיים דיון רציני, לאחד כך נמצא בפני עובדה קיימת - הרי כל ערכו של הדיון ניטל מכתנו.

א. דיטלט:

עלי לציין, כי בשיחה שהיתה למשלחת של הוועד של המפקח הודיע להם השר, כי הדבר נמצא בטטכותו והוא אינו זקוק לדבר, כי אי אפשר להפריע לו סלבצע דבר זה הדבר נמצא בטטכותו האדמיניסטרטיבית של שר החינוך והתרבות. לאחר זאת - הדרך ברורה. אמנם צריך היה לבוא לוועדה לחינוך ומרבות ולהביע שאלה, ולעורר אהדה ולהפנות את תשומת הלב לשאלה זו. ידוע לי, כי עקב הדיון בוועדה אמרו אנשי הוועד המפקח להכות עדי יום ג' או ד' כדי לסמוע את טכוסטי הוועדה ודעתו של השר בוועדה. לו השר היה מוטר, כי מאחר

א. דימלט:

שהוועד הספקח מערער על פעולתו של הסר, ברצונו לחכות לטוב הדיון
בוועדה - היו מסכים, אולם לאחר הודעתו של הסר, כי זוהי פעולה
אדמיניסטרטיבית גרידא - הרי אי אפשר היה לנוע זאת.

אשר לשאלת הסטודנטים - האם הקפאת שכר
הלימוד פירושה שהם מסלמים את אותם הסכומים ששילמו לפני-כן? או שהם
בכלל אינם מסלמים?

ד. צברי:

למעשה, מהו אינו כסורה כאן. כל גוף
צבוי או סדיני יכול לפנות לוועדה לחינוך
ותרבות כשאלות הקשורות לחינוך בכלל. כך עתה גם המסלחת. אולם כאשר
ראיתי שהוגשה תביעה מספטית - לא הבינתי את הדבר. אם טביאים את השאלה
בפנינו ורוצים שאנו נחווה את דעתנו מבחינה צבורית, מה חשוב לסיונה
כולה ומה ערך הדבר הזה, ורק לאחר זאת, אם אין שבעים רצון - אפשר לפנות
לאינסטנציות אחרות. אולם אין לערוב את שני הדברים בזמן אחד. אם
אנו בכל זאת מסכימים בדיון - הרי להוריד בעיה זו מעל סדר היום עד
אשר יתקיים הטשפט, ואם בדעתנו לדון בעיה זו בכל הנוגע לוועדה לחינוך
ותרבות - הרי עלינו לטפל בצד החינוכי וחשיבותו לסדינה טבלי לערוב
את שני הדברים.

פרופ' ריגור:

המסלחת שהיתה כאן בטרם לעבר נגשה לבעיה
סטי בחינות, ומבחינה פדגוגית מבחינה מסכותית-
פורטלית. מהבחינה הראשונה - אני חושב שאפשר לדון בעיה זו. אולם הם
טענו, כי יש לראות מצד אחד גם את הצד השני של הטשבע - את הצד המספטי.
עלי לומר, כי אני מתרגש מענין זה לא פחות מחבר הכנסת הכרמלי. לפי
האינסטרמציה שבידי, הרי בזמן שהמסלחת יושבה כאן, הוגשה תביעה מספטית
יומית לפני כן, ואין אצלי טפק ספקה שיר החינוך והתרבות ונציגי משרד
החינוך והתרבות היו מטרבים בהחלט לשבת ולדון בעיה זו מן הצד המספטי.
אם הם נקטו בצעדים מספטיים ופנו לבית הדין העליון לצדק, כדוע לא
מצאו לנכון החברים שיצבו כאן לספר על-כך ורק איימו, איוב לעתיד.
אני רואה בכך, בעטדה זו יחס שלא היה צריך להיות כלפיהם. אני מדבר על
הער ובטמו, וגם כלפי משרד החינוך והתרבות. ואני טביע תמיהה על
הצעד, כפי שהוא נעשה.

א. רזיאל-נאור:

הסטודנטים הקפידו את שכר הלימוד כל זמן
שהוועדה לא הציעה הצעות אחרות, כטובן שאין
הם מסלמים 100 ל"י לשנה.

אשר לשאלת הסטינר - הבינתי מתוך דבריו
של חבר הכנסת אריאב מה לא ייענו מצד הסר ואולי גם מצד הוועדה - ז
שאנו בצעדים אלה. אולם לא הבינתי מתוך דבריו הצעד זה כבר נעשה.

א"ר ש. פרטיץ:

אם מתעוררת בצבור שאלה מסכותית-פורטלית -
הרי איננו האינסטנציה להחליט על כך, ישנה
אינסטנציה אחת בענין זה. אולם יצונו שאלות אחרות, שאלות צבוריות-חברתיות-
פדגוגיות, לא פדגוגיות מסעיות, כי לכך מופטכת הסועפה הפדגוגית, אבל
שאלות-חברתיות-ציבוריות-פדגוגיות - על שאלות אלו אנו מצווים לדון.
השאלה שהובאה לפנינו, הובאה מבחינת החברתית-ציבורית - כך אני מבינה
זאת. אמנם אינני חרף הוועד הספקח, אבל אני קרובה לוועד הספקח, ואני
יודעת שהדבר עובב 5% שאמר זאת חבר הכנסת דימלט, עוקבו גם הפעולות בקטר
להחלטה בשאלה המסכותית-פורטלית, כי הם רצו לקבל את החלטת הוועדה והחלטת
הסר בענינים החברתיים-הציבוריים הנוגעים לסטינר זה. נוסף לכך ברצוני
להדגיש, כי אינני מבינה את תדהמתו של פרופ' ריגור, כי הסר אמר להם

טב/רד

הוועדה לחינוך יתרבות
16.7.1952

היו"ר ס. פרטיץ:

דברים שאינם מסתמעים לשתי פנים, והוא רואה פעולה זו כאדמיניסטרטיבית והנמצאת בסכנות, ובעיקר לטוב שהר נתן את תשובתו הטוחלת.

פרופ' ריגור:

לכל אחד ישנה זכות להגיש תביעה לבית הדין העליון. אולם תחתי על כך, טאחר

שהענין הוא טוב-יודיצה.

היו"ר ס. פרטיץ:

ישנן כאן שתי שאלות, השאלה הסטטוטית והשאלה החברתית-ציבורית, וכאן דובר על השאלה השניה, כלומר קיים בית מדרש כללי העומד להיות עתה מועבר לאוניברסיטה ורוצים לקרוא לו בשם בית מדרש מרכזי, ובצורה זו לעשות פעולות שונות. השאלה מדובר עליה חברי הוועד המפקח אינה נמצאת טוב-יודיצה. השאלה הסטטוטית-פורטלית נמצאת טוב-יודיצה. אולם לדעתי בקשר לשאלה הראשונה, על הוועדה לחינוך יתרבות לקבל החלטה.

ד. נצר:

בראובי להבדיל בין שתי השאלות:
א. שאלת הסטודנטים אשר התחלבו לעסוק בה נמצאזבנו את הדיון בשאלה זו. מסקנות וועדת המסנה יכילו את חוות דעתה של הוועדה בקשר לכמה בעיות ציבוריות הנוגעות לסטודנטים. על וועדת המסנה לסכם את עבודתה.

ב. השאלה השניה הנוגעת לסטינר, הרי לדיון בוועדה יש תכלית מסויימת, והוועדה מביעה את דעתה. הרשות לסני הצדדים להתחלב בוועה זו או לא. אולם אם אנו דנים בשאלה זו לאחר תהליכים מספטיים - הרי לדעתי, הוועדה אינה יכולה להמשיך לטפל בבעיה זו. על-כן אני מציעה שלא נכנס בדיון בבעיה זו ונחכה לפסק דינו של בית הדין העליון. אם הוועד המפקח פתחה לחוות דעה של הוועדה - הרי יש להפסיק את כל הפעולות המספטיים, ואז נוכל לדון בבעיה.

היו"ר ס. פרטיץ:

אשר לענין הסטודנטים - הרי כאשר יסב אתנו מר פוזננסקי ונסד לו על הסכסוך בין האוניברסיטה לסטודנטים הוא אמר שהם הודיעו על הקפאת התלונות. לאחר זאת חזרו הסטודנטים עצמם על הודעה זו. שאלת הסטודנטים הועברה אלינו לאחר שהועלתה כהצעה לסדר היום בכנסת, וכאז כבר עברו חדשים אחדים. אנו שפלנו בבעיה זו ויודעים שיבט כמה סומנטים הנוגעים לסטודנטים, לאוניברסיטה, למסלה, לפדינה ולציבור ויש להסדיר בעיה זו מכסה וכמה בחינות. על כן חשוב עד לפאוד שאנו נספל בכך ובגטור את דיוננו, לאו דוקא בקשר לבעיה נתעוררה עתה הנוגעת לסכר הלימוד, כי זוהי בעיה כללית, כיצד להקנות הסכלה גבוהה לרבנות הצעירים בארץ שהיו רוצים ללמוד. עתה נתעוררה בעיה נוספת בקשר לסכר הלימוד. הנוגעת לתנאי המציאות שלנו מחוסר דיור מתאים וחוסר מנזה מספיקה - הם היו חייבים לגולל בעיה זו בפני הוועדה לחינוך יתרבות ובפני הציבור. מתפקידו של הציבור לעזור לסני הצדדים גם יחד. ברור, כי עלינו לדון בשאלה זו ולגטור אותה, וכל ההודעות שאנו קוראים בעתונים אינן נוגעות לנו.

אשר לבעיה השניה הקשורה בסטינר - הרי

אני מבדילה יפה יפה בין שתי הפעולות. אילו היה פונה הוועד המפקח בתביעה מספטית לבין הדין העליון בקשר לבעיה החברתית-ציבורית - הייתי יכולה לענות להם מדוע הם מבקשים את חוות דעתנו בענין זה. אולם הוועד המפקח פנה לאינסטנציה העליונה לעניינים הקשורים בחוקים, על מנת שזו תחליט אם לאור חוקת החינוך של כנסת ישראל, פעולה זו חוקית או לא - ותו לא.

הוועדה לחינוך ותרבות
16.7.1952

היו"ר ש. פרטיץ:

אולם כל הבעיות החברתיות-ציבוריות הנובעות מאותה קואליציה חינוכית שהתגלטה במחלקת החינוך של הוועד הלאומי, על יסוד הסדר מיוחד, ביהלה בסטף עטרות בנייה את עבודתה ויצרה נכסים רוחניים שיש להם גם צורה גשמית, עתה הופצה בפנינו האלף הבריתית-ציבורית שעליה צריכים להחליט חברי הכנסת. על-כן הייתי מבקשת מחברי הוועדה שלא להעמידני בטעב שרוצים להחסיק מדיון על ידי הסרתו מסדר היום, והייתי מבקשת לתת את האפשרות לדון בכך באופן חברי.

א. רימלט:
העובדות הן כאלה, מאחר שהוועד הספקח לא ידע שהוא יוזמן לוועדה על מנת שהיא תלמע את תביעותיו, הרי מאחר שהוא הוזמן - הייתה פניה מטעם הוועד הספקח לעכב את הפעולות. ביום ג', בשעת הדיון בתבקשה מזכירות ביה-הדין העליון לעכב את הפעולות מאחר שהעניין תובא לדיון בפני ועדת כנסת. לדעתי, יהיה זה לא מוצדק ליצור תקדים לא טוב, אם אנו לא נדון בכך עתה.

ד. נצר:
נדמה לי, כי אין כל רצון להתחסיק מדיון ולעיתים קרובות אנו זנים בשאלות בלתי נעימות, כי ישנם דברים שיש לוטר בשעת הדיון. לאור הודעתו של חבר הכנסת רימלט, אם הודעה זו מוסמכת, כי כל צעדים אדמיניסטרטיביים לא ייעשו עד אשר יתקיים בוועדה/הדין אני יכולה להסיר את הצעתי. אולם אם אין הסצב כפי שעמד עליו חבר הכנסת רימלט - אני עומדת על הצעתי.

א. ברטן:
אצני רוצה להכנס לכל הבעיה הזאת, אם כי יש לי דעה בעניין זה. אולם לדעתי, מאחר שהעניין נמצא כבר בבית הדין העליון, אין טעם לדיון טמטי בוועדה, כי יהיה זה רק בזבוז זמן. לדעתי, יש לדחות את העניין ולראות את הסכנו.

שאלת הסטודנטים שונה לגמרי - התקיימה ישיבת וועדת הסכנה ויש לגפור את הדיון בעניין זה ולקבל החלטות טמטיות.

א. רוזאל-נאור:
בוצוני לדעת, אם מאחר שנתעכבו הפעולות הקשורות בצעדים האדמיניסטרטיביים מצד הוועד הספקח, פירוש הדבר אם גם נתעכבה הפעולה האדמיניסטרטיבית הקשורה במעמדו של הסמינר - אם נתעכבו הפעולות מצד שני הצדדים - יש צורך בדיון.

פרופ' ריגר:
אין כאן שאלה של עכוב הפעולות, כי זוהי עובדה קיימת-העברתו של הסמינר - לגבי מסרד החינוך והתרבות.

א. רימלט:
אני מניח, כי אנו נצביע על-כך בישיבה הבאה. אולם לאור האספקט החדש, הייתי יכול להבין את הדרישה המוסרית, לו היו נפסקות הפעולות גם מצד מסרד החינוך והתרבות, כי אז/לתת סמכות לוועדה לחינוך ותרבות לקבל החלטות. אולם לא כן הדבר, ומסרד החינוך והתרבות ממשיך בפעולתו, ומן הצד האחר אומרים, כי הוועדה אינה יכולה לדון בבעיה זו מאדם שהוגשה תביעה טמפטית, הרי נעשה כאן צעד מול צעד, כי על הוועד הספקח היה להתגונן בפני פעולות מסרד החינוך והתרבות - בטצב זה יש להם הזכות/לוועדת החינוך והתרבות של הכנסת. הוועדה יכולה לפנות לשני הצדדים ולבקש אותה להפסיק פעולות אלה, מאם לא כן נראה הדבר מוזר.

א. הכרזת:

אין אנו דנים על שאלות הבטחון וה
טהרה המבטח-פרדגוגי, אלא נתעוררה כאן
שאלה בקשר עם סוגי מיוחדים והוועדה לחינוך ותרבות יכולה לוטר את
דעתה ובין הדין העליון יפסיק נגד דעתה. אולם מאחר שהדבר נמצא בבית
הדין העליון אסור לוועדה לחינוך ותרבות, אסור לעתונות להביע את דעתם,
אלא לחכות לפסק הדין, ועד אז נסקול כולנו את העניין מבלי לקבל החלטה.
מכל מקום אני מציע לדחות בעיה זו לטובע הבא.

ב. צברי:

כאשר דיברו כאן מר לויין ומר טלמן, הרי
בניסוחיהם הם עמדו לא רק על הצד הספטי,
ועל כך שאין כלים מתאימים להכשרת סורים,
אלא על כל הפרויקט הזה. חוסי אשר נגדו הוגשה תביעה מספטי. אולם ישנו כאן
צד שני ויהיה עלינו להשיב על הדברים האלה, אם יש צורך בכך מבחינתה של
הסדינה, ואם יש צורך בכך לחינוך להקים סטינד גבוה.

א. ריטלט:

ברצוני להזכיר את ענין הקנאים ומאסרם
בל'למי. אותה שעה התקיימה חקירה
מסורתית ובכל זאת ועדת כנסת דנה בשאלה זו, כלומר שני הדברים
האלה היו בעת ובעונה אחת.

הי"ד ס. פרסיץ:

ברצוני לוטר מספר סלים גם למשרד החינוך
והתרבות וגם לוועדה לחינוך ותרבות.
תחילה ברצוני לבקש את חברי הוועדה לבל יאחזו בדברים פורטליים גרידא,
אנו השתדלנו בשטח כל הזמן הזה, והדבר ניתן לנו, לדין בבעיות מבחינה
עניינית. הפעולה שנעשת עתה היא בלי ספק רצויה, אבל היא יכולה להביא עלינו
מבחינה ציבורית, מבחינה פרדגוגית ומבחינה חברתית, לא אומר אסון, כי זו
שלה חזקה מדי, אבל יכולה לגרום להתהוות מצב חסור מאוד שאינו רצוי.
אוד התפקידים החשובים של חברי הכנסת היא פעולה תחיקתית, ועליהם לעמוד על
יד ששום חוק לא יפגע בדרך ביצועו. הדאגה לכך נמצאת בידי בית הדין,
אבל העמידה על המסטר - שייכת לחברי הכנסת. אם אנו רואים שמשרד החינוך
והתרבות אשר בראשו עומדים אנשים שאנו מכבדים אותם וכוונותיהם רצויות,
נאחזים בפעולה המנוגדת לחוק, לפי הכרתנו, הרי אנו כחברי הכנסת חייבים
להביע את דעתנו ולטנוע אותה טלענות זאת, ובעיקר לאחר ההודעה הטוטמית
שאינן בדעתו של הסר להפסיק פעולה זו - הרי על חברי הוועדה לחינוך ותרבות
לקבוע עמדה בנידון זה. כולנו יודעים מה פירוש הדבר תום הטנה ותחילת
הטנה, ומה פירוטם של ימים מספר. על-כן לא ייתכן לבוא ולוטר שאנו
נחה דיון זה, ובעיקר אם הפעולות טעם משרד החינוך והתרבות אינן
מתעכבות, זאנו בלבוננו עשויים לחשוב פעולה זו כבלתי חוקית הרי הנזק
הציבורי ייגום והפעולות שאינן צריכות להעשות - תעשינה. לכן אני פונה
בשאלה, האם מוכן משרד החינוך והתרבות לאוד המצב הנוכחי לדחות כל פעולה
עד אשר אנו נלבן את הבעיה, אפנה גם לוועד המפקח ואבקש אותם לעשות זאת
גם מבחינה אחרת. קבלתי פתק לדחות את ההחלטה לטובע הבא, אם אנו מקבלים
הודעה טעין זו, אהיה טובנה לדחות את הדבר לטובע הבא.

פרופ' ריגר:

נדמה לי, כי דברים ברורים הוטמעו על ידי
הסר עוד לפני זמן מה, הוא הודיע על כך
גם פה וגם במקומות אחרים שהוא החליט לעשות זאת בלסון, שאיננו מסתמעת לסתי
פנים, וברצונו להקים בית מדרש לחינוך. הוא טטוכנע ללוא הסמכות החוקית
לעשות זאת. הוא רוצה להקים בית מדרש גבוה לחינוך והחליט לעשות זאת בבית
המדרש שבבית הכרם בבנין של בית המדרש העברי לסורים. הוא הודיע על כך
גם כאן, וזוהי עובדה. לפני טבוע חשבתי, כי הוועד המפקח בא לטכנע את הוועדה
לחינוך ותרבות של הכנסת לעליה להזהיר את הסר ולחנות דעה נגד מעשה זה,
כלומר יהיה על הוועדה לדון טן הצד הציבורי-טוטרי, ובוודאי שהסר היה

פרופ' ריגר:

מקסיג לכל דעה להיחה נוסעת טצד חברי ועדה זו. בוודאי שיטנה זכות לכל פרט לפנות לבית הדין העליון הגבוה לצדק, זו זכותו של כל אזרח. אבל צריך היה להודיע על כך. לפי סעה טן הצד המספטי העניין הוא טוב-יודיזה. אם הוועדה לחינוך ותרבות של הכנסת רוצה לדון בבעיה זו מהצד הפדגוגי-חברתי - אני טוכן לתת את המסברים הדרושים.

א. דיטלט:

כפי שאני רואה, משרד החינוך והתרבות לא יעכב את פעולותיו. לכן אני רואה מקום לפנות לסני הצדדים. אם עניין כגון זה נטצא טוב-יודיזה, ואנו טנעדריס את חוצנו טכל החלטה טחייבת - הרי אנו יוצרים תקדים לא טוב נמרוקניס את עצמנו, כי איננו רוצים להביע דעה בטאלה עדינה טאוד, ביבר טייס לו אספקטיס רביס.

על-כן אני טביע, כי הסיכום יהיה רק בטבוע הבא, ואז נטכס אם עלינו לדון בכך.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעתו של חבר הכנסת דיטלט.

היו"ר ע. פרטיץ:

אין לי ברירה אלא להסכים להצעה זו, אך אין לבי דלם עם ההחלטה.

העבירו אלינו את בעית הילדים העזובים והעבריינים הצעירים. התחלנו לבעיה זו בהחלטות רבה. הוועדה לחינוך ותרבות וועדת הסירותים הציבוריים ^{ליוני} ~~התחילו~~ לספל בטוסדות של ילדים עזובים ועבריינים. הולם בעית העזובה והעבריינות הועברה לוועדה לחינוך ותרבות. ובטאלה זו טרם התחלנו לדון.

כן קבלנו כוועדת הפירוטיס טורה טלפה של ענינים חטורים הדורשים את פולנו. על כן הייתי טביעה שאנו נבחר בוועדת טסנה טתחיל לספל בבעיות אלו. הועברה אלינו טאלת המלחמה בלע"ז.

א. הכרטלי:

מאחר שלא כל החברים נוכחים בישיבה זו, יציעו הטיעות את הצעותיהם לאחר

טכן.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעתו של חבר הכנסת הכרטלי.

היו"ר ע. פרטיץ:

על ועדת הטסנה לגטור את עבודתה בטאלת האוניברסיטה. היה עלינו לקחת דברים עם אנשי האוניברסיטה. אולם בינתיים קרה האסון הגדול אצל ד"ר פוזנסקי. עלינו להביע לו את תנחומינו.

הייתי סציע, כי אנו תחילה נסמך בוועדה
סקירה קצרה על ענין הטלחמה בלע"ז.

א. ברטון:

אני מעמיד שאלה זו בסדר יומה של
הוועדה באחת הישיבות הקרובות.

היו"ר ש. פרסיץ:

ספר חברי וועדת המטבח צריך להיות 5.

הישיבה נועלה בשעה 10.00